

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Velká Británie) – The Queen, na žádost: PJSC Rosneft Oil Company, dříve OJSC Rosneft Oil Company v. Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Věc C-72/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině — Ustanovení rozhodnutí 2014/512/SZBP a nařízení (EU) č. 833/2014 — Platnost — Pravomoc Soudního dvora — Dohoda o partnerství EU — Rusko — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada právní jistoty a určitosti použitelného práva (nulla poena sine lege certa) — Přístup na kapitálové trhy — Finanční pomoc — Globální depozitní certifikáty (Global Depository Receipts) — Odvětví ropy — Žádost o výklad pojmů ‚břidličný‘ a ‚vody hlubší než 150 metrů‘ — Nepřípustnost“

(2017/C 161/02)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: The Queen, na žádost: PJSC Rosneft Oil Company, dříve OJSC Rosneft Oil Company

Odpůrci: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Výrok

- 1) Články 19, 24 a 40 SEU, článek 275 SFEU a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie je třeba vykládat v tom smyslu, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat podle článku 267 SFEU o předběžných otázkách týkajících se platnosti aktu, který byl přijat na základě ustanovení, jež se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZPB), jako je rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, ve znění rozhodnutí Rady 2014/872/SZBP ze dne 4. prosince 2014, jestliže se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká kontroly dodržování článku 40 SEU tímto rozhodnutím nebo přezkumu legality omezujících opatření vůči fyzickým či právnickým osobám.
- 2) Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 1 odst. 2 písm. b) až d), čl. 1 odst. 3, článku 7 a přílohy III rozhodnutí 2014/512, ve znění rozhodnutí 2014/872, nebo článků 3 a 3a, čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 5 odst. 2 písm. b) až d), čl. 5 odst. 3 a článku 11, jakož i příloh II a VI nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině, ve znění nařízení Rady (EU) č. 1290/2014 ze dne 4. prosince 2014.

Zásady právní jistoty a určitosti použitelného práva (*nulla poena sine lege certa*) musí být vykládány v tom smyslu, že členskému státu nebrání v tom, aby uložil podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, trestní sankce, jež musí být uplatněny v případě porušení ustanovení uvedeného nařízení, předtím, než Soudní dvůr Evropské unie upřesnil rozsah uvedených ustanovení a souvisejících trestních sankcí.

- 3) Výraz „finanční pomoc“, který je uveden v čl. 4 odst. 3 písm. b) nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje zpracování plateb jako takové bankou nebo jinou finanční institucí.

Článek 5 odst. 2 nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje počínaje dnem 12. září 2014 vydávání globálních depozitních certifikátů (*Global Depository Receipts*) na základě depozitní smlouvy uzavřené s některým ze subjektů uvedených v příloze VI nařízení č. 833/2014, ve znění nařízení č. 1290/2014, a to i tehdy, pokud jsou tyto certifikáty odvozeny z akcií jednoho z těchto subjektů, které byly vydané před tímto datem.

(¹) Úř. věst. C 155, 11.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Verwaltungsgericht Darmstadt* – Německo) – *Furkan Tekdemir*, právně zastoupený *Deryou Tekdemir* a *Nedimem Tekdemirem* v. *Kreis Bergstraße*

(Věc C-652/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Tureckem — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 13 — Doložka ‚standstill‘ — Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě — Případná existence naléhavého důvodu obecného zájmu odůvodňujícího nová omezení — Účinné řízení migračních toků — Povinnost nezletilých osob mladších 16 let být držiteli povolení k pobytu — Přiměřenost“

(2017/C 161/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: *Furkan Tekdemir*, právně zastoupený *Deryou Tekdemir* a *Nedimem Tekdemirem*

Žalovaný: *Kreis Bergstraße*

Výrok

Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, připojeného k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, kterou dne 12. září 1963 podepsala v Ankaře Turecká republika na jedné straně a členské státy EHS a Společenství na straně druhé a která byla jménem Společenství uzavřena, schválena a potvrzena rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že cíl spočívající v účinném řízení migračních toků může představovat naléhavý důvod obecného zájmu umožňující odůvodnit vnitrostátní opatření přijaté po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotyčném členském státu, které ukládá státním příslušníkům třetích zemí mladším 16 let povinnost mít ke vstupu do tohoto členského státu a pobytu v něm povolení k pobytu.

Takové opatření však není přiměřené ve vztahu ke sledovanému cíli, pokud způsoby jeho provádění ve vztahu k dětem, které jsou státními příslušníky třetí země, jež se narodily v dotyčném členském státě a jejichž jeden z rodičů je turecký pracovník s legálním pobytem v tomto členském státě, jako je tomu v případě žalobce v původním řízení, překračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(¹) Úř. věst. C 118, 4.4.2016.